

Sống với tên gọi “ Làng Sông “ hay Hội Ngộ của Hội Ngộ vùng Tây Bắc Hoa Kỳ

Thường thì các nơi tu tập như nhà dòng, chủng viện, đại chủng viện ...được đặt tên theo danh xưng của một vị thánh nào đó hay ít ra cũng dùng một danh từ có tính cách tôn giáo như đại chủng viện thánh Giuse, dòng thánh Phao lồ, Giáo hoàng học viện ...

Riêng cái tên chủng viện Làng Sông thuộc Giáo phận Qui Nhơn có lẽ ngoại lệ, cái ngoại lệ đời thường này không biết nó có cái hấp lực nào mà hầu như những ai dù chỉ sống ở Làng Sông một ngày, một tháng khi vào đời cũng mang nó theo trong tâm hồn như một bảo chứng tình yêu, tình yêu Thiên Chúa, tình yêu tha nhân và dĩ nhiên tình yêu đồng môn đã có thời chia ngọt xẻ bùi, cảm thông những trở ngại, lo âu của nhau trên bước đường tiến lên Bàn Thánh.

Đến bây giờ, sau hơn một trăm năm, Làng Sông chỉ còn là một chứng tích với những kỷ niệm khắc sâu vào tâm khảm của bao thế hệ đi qua. Thế hệ của những năm sau 1975 với mái tóc còn mang màu xanh hy vọng của lá sao. Thế hệ của những năm 20, 30 thế kỷ trước với mái đầu tóc đã màu mây và có những anh em ta-ru, những Linh Mục, những Giám Mục. Tất cả hầu như bên tai luôn nghe văng vẳng tiếng gọi của Mẹ Làng Sông:

Văng vẳng đâu đây tiếng gọi đàn
Gọi từ tiềm thức vượt không gian
Năm châu bốn bể bnghe đồng vọng
Tiếng Mẹ làng Sông đã cư mang
... (Mynh Hứa)

Và tất cả, dù thế hệ nào cũng luôn đáp lời Mẹ Làng Sông gọi, Mẹ Làng Sông bây giờ sống với con Mẹ khắp chân trời góc biển, tâm tình của Mẹ Làng Sông cũng là tâm tình của những đứa con đã một thời sống dưới sự chở che, đùm bọc của Mẹ. Nhờ đó chỉ cần một lần gọi điện thoại, một lần gửi mail đi của quý anh trưởng tràng là một cuộc họp mặt được tổ chức ...

Có lẽ tiếng gọi đàn của cuộc Hội Ngộ CCS/ LS/ HN vùng Tây Bắc vào ngày 7 tháng 8 vừa rồi đã động viên được tâm tình những người con của Mẹ Làng Sông đang sống cảnh ly hương nên anh em vùng Tây Bắc đã có thêm được buổi hội ngộ tại nhà anh trưởng nhóm Hùynh Thanh Tân ở thành phố Bellevue, WA vào lúc 6 giờ chiều ngày Chúa Nhật 22 tháng 8. Đây là buổi Hội Ngộ Đặc Biệt . Đặc biệt vì buổi hội ngộ không được bàn tính trước. Chỉ một email báo tin cho nhau “ có cha Joakim từ Spokane đến thăm anh em , Ngài sẽ gặp anh em vào lúc 2 giờ chiều”, chỉ vồn vện bấy nhiêu chữ. Rồi mấy giờ sau nhận điện thoại của anh trưởng nhóm thay đổi giờ vì cha Joakim đang cùng với cộng đoàn Việt Nam ở Everett tham dự rước kiệu Đức Mẹ LaVang, chắc ngài đến trễ. Thôi thì 6 giờ chiều cho chắc ăn.

Dù 2 giờ chiều hay 6 giờ chiều không quan trọng, thâm tình Làng Sông mới quan trọng. Gần 6 giờ, nhà anh chị Tân đã lần lượt đón anh em từ Auburn, từ Tacoma, từ Seattle, từ Everett, chỉ thiếu anh chị Huỳnh Kim Long ở Vancouver, có lẽ anh chị Long còn ể người sau những ngày dầm mưa giải nắng theo Mẹ ở Carthage, Missouri. Đúng 6 giờ cha Joakim Lê Quang Hiền cũng từ Everett với 2 thầy thuộc Giáo phận Seattle tháp tùng.

Những máy ảnh bắt đầu hoạt động, những tia chớp như cố lóe sáng hơn để thu rõ từng làn da, từng sợi tóc, từng khuôn mặt. Những câu chuyện xa xưa được bộ nhớ của cha Joakim mà anh em gọi là bộ nhớ điện tử, từ những chuyện rúc bờ tre sau nhà chơi phía đông đi Tân Dinh vào lúc trời vừa tối để mua kẹo đậu phộng, kẹo nuga, những lần ra vườn sau trộm chuôi, hái dứa, cái nghịch dễ thương mà cả trường đều biết và nhớ mãi với những nụ cười thỏa mái. Những chiều chúa nhật đi dạo núi Kỳ Sơn, Xương Cá hay xuống vùng bờ biển Tân Dinh, đầm Thị Nại, cả một cuộn phim dĩ vãng đang chập chờn trong trí mọi người. Ngoài những kỷ niệm một thời chủng viện, cha Joakim còn hướng lòng anh em về Giáo hội Me Việt Nam, một Giáo hội đúng nghĩa của chữ chiến đấu, chiến đấu để mọi tầng lớp dân Chúa sống thánh thiện hơn, sống gần Chúa Kitô hơn, sống ý thức tình yêu Chúa và sống hòa hợp trong tình yêu Ngài.

Người ta thường nói “trăm nghe không bằng thấy, trăm thấy không bằng sờ”, có trực diện và thâm tình với cha Joakim chúng ta mới thấy cần tạ ơn Chúa, nhớ ơn Mẹ Làng Sông đã tạo dựng được một Linh Mục chịu khó học hỏi, chịu khó đi vì “đi một ngày đàng học một sàng khôn”. Chúng ta được biết cha Joakim có thời là Cầu Nối giữa Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ và Hội đồng Giám mục Việt Nam.

Không biết anh em taru có “tâm hồn ăn uống” tới đỉnh Thái Sơn chưa mà xem ra anh nào cũng chọn những nội tướng giỏi việc bếp núc hết chê, chả thể mà đi đâu cũng gặp mâm cao cỗ đầy, đặc biệt hôm nay cuộc hội ngộ không hẹn trước mà chị Tân đã, trong chốc lát, một bàn tiệc như bàn tiệc cưới để chào đón cha Joakim và tất cả anh em.

Tất cả anh em chừng như chưa mãn nguyện, vì những câu chuyện vui, những tâm tình về Giáo hội quê nhà đang ngon trớn phải thắng gấp vì đồng hồ đã điểm 9 giờ, giờ hội ngộ kết thúc sau khi dâng lên Chúa từ nhân những lời kinh cầu bình an cho người sống, cầu hưởng nhan thánh Chúa cho những anh em đã vĩnh viễn ra đi và cầu cho Cộng đoàn dân Chúa được hợp nhất và nhất là cho hội Cựu chủng sinh Qui Nhơn được Ut Sint Unum.

Những cái bắt tay như một ước hẹn gặp nhau kỳ hội ngộ năm sau nơi Giáo xứ của cha Joakim ở Spokane.

" Hứa Minh Hùng tường thuật từ Tây Bắc Hoa Kỳ."

